

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

19. november 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-161/20	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p><u>Emne:</u> Annulation af Rådets afgørelse om forelæggelse for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende indførelsen af livscyklusretningslinjer med henblik på at bedømme well-to-tank drivhusgasemissioner fra bæredygtige alternative brændstoffer.</p> <p><u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse, der er indeholdt i Corepers retsakt af 5. februar 2020, som tilslutter sig en forelæggelse for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende indførelsen af livscyklusretningslinjer med henblik på at bedømme well-to-tank drivhusgasemissioner fra bæredygtige alternative brændstoffer med henblik på, at Rådets formandskab fremsender den til IMO på vegne af medlemsstaterne og Kommissionen, annulleres. — Afgørelsens virkninger opretholdes. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsministeriet Søfartsstyrelsen Justitsministeriet Miljøministeriet	GA	25.11.21
C-156/21 og C-157/21	<p>Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet samt Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet</p> <p><u>Emne:</u> Retsstatsmekanismen</p> <p><u>Påstande, C-156/21:</u></p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Finansministeriet	GA	02.12.21

	<p>— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (1) annulleres.</p> <p>— Subsidiært annulleres følgende bestemmelser i forordning 2020/2092:</p> <p>— Artikel 4, stk. 1.</p> <p>— Artikel 4, stk. 2, litra h</p> <p>— Artikel 5, stk. 2.</p> <p>— artikel 5, stk. 3, tredje punktum.</p> <p>— Artikel 5, stk. 3, sidste punktum.</p> <p>— Artikel 6, stk. 3 og 8.</p> <p>— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p> <p><u>Påstande, C-157/21:</u></p> <p>— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (1) annulleres i sin helhed.</p> <p>— Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-624/20	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</p> <p><u>Emne:</u> Fortolkningen af TEUF artikel 20 og nærmere bestemt karakteren af den opholdsret, som en tredjelandsstatsborger på baggrund af denne bestemmelse i helt særlige situationer kan aflede af en unionsborger i dennes egen medlemsstat (Zambrano-doktrinen)</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Har medlemsstaterne kompetence til at bestemme, om opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF i sig selv er af midlertidig eller ikke-midlertidig karakter, eller skal dette afgøres efter EU-retten?</p> <p>2. Såfremt en EU-retlig fortolkning skal finde anvendelse, er der [da] ved anvendelsen af direktiv 2003/109/EF forskel på de forskellige opholdsrettigheder på grundlag af afhængighedsforhold, der tilkommer tredjelandsstatsborgere på grundlag af EU-retten, herunder den opholdsret på grund af et afhængighedsforhold, der tilkendes et familiemedlem til en unionsborger på grundlag af [direktiv 2004/38/EF], og opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF?</p> <p>3. Er opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF, som efter sin art er afhængig af, at der består et afhængighedsforhold mellem tredjelandsstatsborgeren og unionsborgeren og således af begrænset varighed, af midlertidig karakter?</p> <p>4. Såfremt opholdsretten på grundlag af artikel 20 TEUF er midlertidig, skal direktivets artikel 3, stk. 2, litra e), [da] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national ordning, hvorefter kun indehavere af nationale opholdstilladelser er udelukket fra at erhverve status som fastboende udlænding som omhandlet i direktivet?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	MF	07.12.21
C-817/19	<p>Ligue des droits humains (PNR-direktivet)</p> <p><u>Emne:</u> Forholdet mellem PNR-direktivets regler om karakteren af indhentede oplysninger samt indsamling og opbevaring heraf, og Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Rigspolitiet</p>	GA	09.12.21

	<p>Spørgsmål:</p> <p>1. Skal artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra d), fortolkes således, at den finder anvendelse på en national lovgivning såsom lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet samt Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF? [...]</p> <p>10. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelsen af de foregående præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov, der bl.a. gennemfører direktiv (EU) 2016/681, er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger med henblik på at undgå retsusikkerhed og muliggøre, at oplysninger, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>	<p>Til orientering: Transportministeriet Søfartsstyrelsen</p>		
--	--	---	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-564/19	<p>IS</p> <p>1.A Skal artikel 6, stk. 1, TEU og artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/64/EU fortolkes således, at medlemsstaten for at kunne sikre retten til en retfærdig rettergang for tiltalte, som ikke er bekendte med processproget, skal oprette et register over uafhængige tolke og oversættere, som er behørigt kvalificerede, eller – i mangel heraf – på anden vis skal sikre, at kvaliteten af sprogtolkningen under retsforhandlingerne kan kontrolleres?</p> <p>1.B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og det i den pågældende sag som følge af en utilstrækkelig kvalitet af sprogtolkningen ikke kan fastslås, om den tiltalte er blevet gjort bekendt med genstanden for den rejste sigtelse eller tiltale mod vedkommende, skal artikel 6, stk. 1, TEU samt artikel 4, stk. 5, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU da fortolkes således, at sagen under disse omstændigheder ikke kan fortsætte som en udeblivelsessag?</p> <p>[...]</p> <p>3.B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal det nævnte princip om domstolenes uafhængighed da fortolkes således, at retten til en retfærdig rettergang ikke kan sikres under sådanne omstændigheder?</p> <p>4/A. Skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en afgørelse henhold til national retspraksis, i medfør af hvilken den øverste dommyndighed, inden for rammerne af en procedure, der skal sikre retssikkerheden i medlemsstatens retspraksis, uden at påvirke retsvirkningerne af den omhandlede kendelse, kvalificerer en kendelse, der er afsagt af en lavere retsinstans, og hvorved den præjudicielle procedure er blevet indledt, som ulovlig?</p> <p>4/B. Såfremt spørgsmål 4/A besvares bekræftende, skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEU[F]) da fortolkes således, at den forelæggende ret skal se bort fra modsatte afgørelser fra den højere retsinstans, og fra principielle standpunkter, der er indtaget af hensyn til rettsens enhed?</p> <p>4/[C]. Såfremt spørgsmål 4/A besvares benægtende, kan behandlingen af den straffesag, der er blevet udsat, da i et sådant tilfælde fortsættes, mens den præjudicielle procedure er i gang?</p> <p>5. Skal princippet om domstolenes uafhængighed, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og i Den Europæiske Unions Domstols praksis fortolkes således, at princippet, i lyset af artikel 267 TEUF, bliver tilsidesat, når der indledes enddisciplinærsag mod en dommer med den begrundelse, at vedkommende har indledt en præjudiciel procedure?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	23.11.21
C-833/19 P	<p>Rådet mod Hamas</p> <p>Påstande: Rettens dom i sag T-308/18 ophæves. Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, som er genstand for denne appel. Sagsøgeren i sag T-308/18 tilpligtes at betale de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union har afholdt i første instans og i forbindelse med den foreliggende appelsag.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	23.11.21

T-160/19	LTTE mod Rådet Påstande: Sagsøgeren har for Retten nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at en mindre indgribende foranstaltning end opretholdelse på EU-listen over terrororganisationer er begrundet i denne sag. Sagsøgeren har desuden nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne tillagt renter, hvis sats vil blive præciseret på et senere tidspunkt.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	24.11.21
T-256/19	Assi mod Rådet Påstande: — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	24.11.21
T-257/19	Al Zoubi mod Rådet Påstande: — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	24.11.21
T-258/19	Foz mod Rådet Påstande: — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	24.11.21
T-259/19	Aman Dimashq mod Rådet Påstande: — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	24.11.21
C-102/20	StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz 1. Er begrebet »sendes« som omhandlet i artikel 2, andet punktum, litra h), i direktiv 2002/58/EF opfyldt, når en meddelelse ikke sendes fra en bruger af en elektronisk kommunikationstjeneste til en anden bruger gennem en tjenesteudbyder til den anden brugers elektroniske »adresse«, men som følge af åbning af en kodeordsbeskyttet internetside for en e-mailkonto automatisk vises af adservere på bestemte, hertil beregnede felter i e-mail-indbakken tilhørende en bruger, som udvælges efter et tilfældighedsprincip (indbakkereklame)? 2. Forudsætter hentning af en meddelelse som omhandlet i artikel 2, andet punktum, litra h), i direktiv 2002/58/EF, at modtageren, efter at have opnået kendskab til, at der foreligger en meddelelse, gennem en bevidst hentningskommando udløser en programteknisk indstillet overføring af meddelelsesdata, eller er det tilstrækkeligt, hvis meddelelsens visning i en emailkontos indbakke udløses ved, at brugeren åbner den kodeordsbeskyttede internetside for sin e-mailkonto? 3. Foreligger der også elektronisk post som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, når en meddelelse ikke sendes til en konkret individuel modtager, som er fastlagt allerede før	Forbrugerombudsmanden	O-sag	Dom	25.11.21

	<p>overføringen, men vises i indbakken tilhørende en bruger, som er udvalgt ud fra et tilfældighedsprincip?</p> <p>4. Foreligger der kun anvendelse af elektronisk post til direkte markedsføring som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, når der konstateres en byrde for brugeren, som er mere vidtgående end en gene?</p> <p>5. Foreligger der kun individuel markedsføring, som opfylder kriterierne for en »henvendelse« som omhandlet i bilag I, nr. 26), første punktum, til direktiv 2005/29/EF, hvis en kunde kontaktes ved hjælp af et medium, der normalt anvendes til individuel kommunikation mellem en afsender og en modtager, eller er det tilstrækkeligt, hvis – som det er tilfældet for den markedsføring, der er genstanden for hovedsagen – en individuel relation etableres ved, at reklamen vises i indbakken for en privat e-mailkonto og dermed i et område, hvor kunden forventer meddelelser, der er rettet individuelt til ham?</p>				
C-233/20	<p>job-medium</p> <p>1.1 Er en national bestemmelse, hvorefter der ikke er ret til ferieopdtgørelse [»Urlaubersatzleistung«] for det løbende (sidste) arbejdsår, hvis arbejdstageren, uden at der foreligger en vigtig grund, før tiden og ensidigt bringer arbejdsforholdet til ophør (»fratrædelse«) (»Austritt«), forenelig med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010, C 83, [s. 389]) og artikel 7 i [...]direktiv 2003/88/EF?</p> <p>1.2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>1.2.1. Skal det i så fald tillige efterprøves, om det var umuligt for arbejdstageren at afholde ferien?</p> <p>1.2.2. Efter hvilke kriterier skal denne efterprøvelse foretages?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	25.11.21
C-271/20	<p>Aurubis</p> <p>1. Er betingelserne i artikel 3, litra d), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU for gratistildeling af emissionskvoter opfyldt på grundlag af en delinstallation med varmeemissionsværdi, når der i et anlæg til produktion af nonferrometaller i henhold til bilag I til direktiv 2003/87/EF i en flammesmelteovn til produktion af primærkobber anvendes et svovlholdigt kobberkoncentrat og den ikkemålelige varme, der er nødvendig til smeltning af kobbermalmen i koncentratet, i det væsentlige genereres ved oxidering af svovlet i koncentratet, idet kobberkoncentratet både anvendes som råstofkilde og som brændbart materiale til varmeproduktionen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en ret til mertildeling af gratis emissionskvoter for tredje handelsperiode efter udløbet af tredje handelsperiode opfyldes med en ret til tildeling for fjerde handelsperiode, hvis eksistensen af en sådan ret til tildeling først fastslås retsligt efter udløbet af tredje handelsperiode, eller bortfalder en ret til tildeling, som endnu ikke er opfyldt, med udløbet af tredje handelsperiode?</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	25.11.21
C-289/20	<p>IB (Résidence habituelle d'un époux - Divorce)</p> <p>Når det som i det foreliggende tilfælde af de faktiske omstændigheder fremgår, at en af ægtefællerne tilbringer sit liv i to medlemsstater, kan den pågældende da anses for at have sit sædvanlige opholdssted, som omhandlet i artikel 3 i forordning nr. 2201/2003 og i forbindelse med anvendelsen af denne artikel, i to medlemsstater, således at retterne i begge medlemsstater har kompetence til at træffe afgørelse om skilsmissem, hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt i disse to medlemsstater?</p>	Social- og Ældreministeriet	O-sag	Dom	25.11.21
C-372/20	<p>Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien</p> <p>Første spørgsmål: Skal artikel 11, stk. 3, litra e), i forordning nr. 883/2004 fortolkes således, at den omfatter situationen for en arbejdstager med statsborgerskab i en medlemsstat, hvor hun og</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	25.11.21

	<p>hendes børn også har deres bopæl, som indgår et ansættelsesforhold som ulandsarbejder med en arbejdsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat, der ifølge sidstnævnte medlemsstats (herefter »hjemstedsstaten«) regler er omfattet af det obligatoriske forsikringsystem, og som udstationeres af arbejdsgiveren i et tredjeland, ganske vist ikke umiddelbart efter ansættelsen, men efter at have gennemført en forberedelsesperiode, og efter hjemkomsten i en reintegrationsperiode i hjemstedsstaten?</p> <p>Andet spørgsmål: Er en national bestemmelse som FLAG's § 53, stk. 1, som bl.a. fastsætter en selvstændig bestemmelse om ligestilling med egne statsborgere, i strid med forbuddet mod gennemførelse af forordninger som omhandlet i artikel 288, stk. 2, TEUF?</p> <p>[...]</p> <p>Det syvende spørgsmål vedrører det tilfælde, at appellants situation er omfattet af artikel 11, stk. 3, litra a), i forordning nr. 883/2004, og at EU-retten forpligter beskæftigelsesstaten og bopælsstaten til i fællesskab at yde familiedelser.</p> <p>Syvende spørgsmål: Skal passagen »videresender denne institution straks ansøgningen [...]« i artikel 68, stk. 3, litra a), i forordning nr. 883/2004 og passagen »fremsender institutionen [straks] ansøgningen« i artikel 60 i gennemførelsesforordning 987/2009 fortolkes således, at disse bestemmelser forbinder institutionen i den primært ansvarlige medlemsstat og institutionen i den subsidiært ansvarlige medlemsstat med hinanden på en sådan måde, at begge medlemsstater i fællesskab skal behandle én (singularis) ansøgning om familiedelser, eller skal ansøgeren indgive særskilt ansøgning om den eventuelt nødvendige supplerende betaling fra institutionen i den medlemsstat, hvis regler finder subsidiær anvendelse, således at ansøgeren skal indgive to fysiske ansøgninger (formularer) til to institutioner i to medlemsstater, hvilket i sagens natur udløser forskellige frister?</p> <p>Det ottende og det niende spørgsmål vedrører perioden efter den 1. januar 2019, hvor Østrig sammen med indførelsen af indekseringen af familiestøtten afskaffede ydelse af familiestøtte til ulandsarbejdere, idet EHG's (gammel affattelse) § 13, stk. 1, blev ophævet.</p> <p>Ottende spørgsmål: Skal artikel 4, stk. 4, TEUF artikel 45 TEUF og artikel 208 TEUF, artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 2, 3 og 7 og afsnit II i forordning nr. 883/2004 fortolkes således, at de generelt forbyder en medlemsstat at afskaffe familiedelser for ulandsarbejdere, som tager deres familiemedlemmer med til udstationeringsstedet i tredjelandet?</p> <p>Alternativt niende spørgsmål: Skal artikel 4, stk. 4, TEUF artikel 45 TEUF og artikel 208 TEUF, artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 2, 3 og 7 og afsnit II i forordning nr. 883/2004 fortolkes således, at de i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, garanterer en ulandsarbejder, som allerede har erhvervet en ret til familiedelser for tidligere perioder, en individuel og konkret opretholdelse af denne ret i en periode, selv om medlemsstaten har afskaffet tildeling af familiedelser til ulandsarbejdere?</p>				
C-488/20	<p>Delfarma</p> <p>1. Er artikel 34 TEUF til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en parallelimporttilladelse bortfalder et år efter markedsføringstilladelsen for et referencelægemiddel er udløbet?</p> <p>2. Kan en national myndighed henset til artikel 34 TEUF og 36 TEUF vedtage en deklatorisk afgørelse, som fastsætter, at markedsføringstilladelsen for et lægemiddel, som parallelimporteres, ifølge loven bortfalder udelukkende på grund af udløbet af den tid, der er foreskrevet ved lov, regnet fra det tidspunkt, hvor markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet er udløbet, uden at grundene til, at markedsføringstilladelsen for</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	25.11.21

	<p>dette produkt er udløbet, eller andre grunde, der henvises til i artikel 36 TEUF, som vedrører menneskers liv og sundhed, undersøges?</p> <p>3. Er det forhold, at parallelimportører er fritaget for forpligtelsen til at fremlægge regelmæssige sikkerhedsrapporter, og den deraf følgende mangel på ajourførte data om fordele og risici ved lægemiddelbehandlingen hos myndigheden, tilstrækkeligt til at træffe en deklatorisk afgørelse om at bringe markedsføringstilladelsen for et parallelimporteret lægemiddel til ophør?</p>				
C-519/20	<p>Landkreis Gifhorn</p> <p>1. Skal EU-retten, navnlig artikel 18, stk. 1 og stk. 3, i direktiv 2008/115/EF, fortolkes således, at en national domstol, der træffer afgørelse om frihedsberøvelse med henblik på udsendelse, i hvert enkelt konkret tilfælde skal prøve bestemmelsens betingelser, navnlig, at den akutte situation fortsat varer ved, når den nationale lovgiver under påberåbelse af artikel 18, stk. 1, har fraveget betingelserne i artikel 16, stk. 1, i national ret?</p> <p>2. Skal EU-retten, navnlig artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som midlertidigt indtil den 1. juli 2022 tillader, at frihedsberøvede med henblik på udsendelse anbringes i et fængsel, selv om der i medlemsstaten forefindes særlige faciliteter for frihedsberøvede, og ingen akut situation som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF gør dette tvungende nødvendigt?</p> <p>3. Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF fortolkes således, at der ikke foreligger en »særlig facilitet« til anbringelse af personer, der er frihedsberøvet med henblik på udsendelse, allerede når:</p> <ul style="list-style-type: none"> - den »særlige facilitet« indirekte er underlagt samme regeringsmedlem som faciliteter for straffefanger, nemlig justitsministeren, - den »særlige facilitet« er organiseret som en afdeling af et fængsel og dermed ganske vist har sin egen leder, men som en af flere afdelinger af fængslet samlet set er underlagt fængslets ledelse? 	Justitsministeriet	O-sag	GA	25.11.21
C-319/20	<p>Facebook Ireland</p> <p>Er bestemmelserne i kapitel VIII, navnlig i artikel 80, stk. 1 og 2, samt artikel 84, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 til hinder for nationale bestemmelser, som – foruden den beføjelse til at gribe ind, der er tillagt tilsynsmyndighederne med kompetence til at føre kontrol og håndhæve forordningen, og de registreredes muligheder for retsbeskyttelse – indrømmer dels konkurrenter dels organisationer, organer og kamre med beføjelser i henhold til national ret beføjelse til at anlægge søgsmål ved de civile domstole mod den krænkende part vedrørende overtrædelser af forordning (EU) 2016/679, uanset om enkelte registreredes konkrete rettigheder er blevet krænket, og uden bemyndigelse fra en registreret under påberåbelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, en overtrædelse af en lov om forbrugerbeskyttelse eller forbuddet mod at anvende ugyldige almindelige forretningsbetingelser?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	02.12.21
T-556/19	<p>Republikken Cypren mod EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)</p> <p>Påstande:</p> <ul style="list-style-type: none"> —Den anfægtede afgørelse annulleres. —EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger. 	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	08.12.21
T-595/19	<p>Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)</p> <p>Påstande:</p> <ul style="list-style-type: none"> —Den anfægtede afgørelse annulleres. 	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	08.12.21

	—EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.				
T-247/20	JP mod Kommissionen Påstande: — Annulatio af Kommissionens afgørelse ((2020) 1195 final af 24. februar 2020 om afslag på begæringen om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 — GESTDEM 2019/5394-5399. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på 1 EUR for det af sagsøgeren lidt ikke-økonomiske tab samt sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	08.12.21
C-374/20 P	Agrochem-Maks mod Kommissionen (appel) Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Sagen hjemvises til Retten. — Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale appellantens omkostninger i denne sag.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.12.21
C-184/20	Vyriausioji tarnybinės etikos komisija 1) Skal den betingelse, der er fastsat i forordningens artikel 6, stk. 1, litra e), hvorefter behandling skal være nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, henset til kravene i forordningens artikel 6, stk. 3, herunder kravet om, at medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges, og ligeledes henset til chartrets artikel 7 og 8, fortolkes således, at der i national ret ikke kan fastsættes krav om videregivelse af private interesser og disse erklærings offentliggørelse på webstedet for den dataansvarlige, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (den øverste etiske kommission), hvorved alle personer med adgang til internettet gives adgang til disse oplysninger? 2) Skal forbuddet mod behandling af særlige kategorier af personoplysninger i forordningens artikel 9, stk. 1, under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i forordningens artikel 9, stk. 2, herunder betingelsen i denne bestemmelse litra g), om at behandling skal være nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, skal respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, ligeledes henset til chartrets artikel 7 og 8, fortolkes således, at der i national ret ikke kan fastsættes krav om videregivelse af oplysninger vedrørende erklæringer om private interesser, der kan videregive personoplysninger, herunder oplysninger, som giver mulighed for at fastslå en persons politiske holdninger, fagforeningsmæssige tilhørsforhold, seksuelle orientering og andre personlige oplysninger, og disse oplysningers offentliggørelse på webstedet for den dataansvarlige, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, hvorved alle personer med adgang til internettet gives adgang til disse oplysninger?	Justitsministeriet Miljøministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	GA	09.12.21
C-530/20	EUROAPTIEKA 1.1. Skal de aktiviteter, der er omfattet af den omtvistede bestemmelse, anses for reklame for lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i afsnit VIII i direktiv 2001/83/EF (»Reklame«)? 1.2. Skal artikel 90 i direktiv 2001/83/EF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der udvider listen over forbudte reklamemetoder og pålægger strengere begrænsninger end dem, der udtrykkeligt er fastsat i direktivets artikel 90? 1.3. Skal den i hovedsagen omhandlede lovgivning anses for at begrænse reklame for lægemidler med henblik på at fremme en rationel anvendelse heraf som omhandlet i artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83/EF?	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	09.12.21
C-561/20	United Airlines — Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som fortolket af Domstolen, fortolkes således, at en passager er berettiget til kompensation fra et luftfartsselskab, der ikke er et EF-luftfartsselskab, såfremt passageren ankommer til sit	Transportministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	09.12.21

	<p>endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på mere end tre timer på grund af en forsinkelse på den sidste flyvning, hvis afgangssted og ankomststed uden mellemlanding på en medlemsstats område begge befinder sig på et tredjelands område, og der er tale om den sidste flyvning i en række af direkte tilsluttede flyvninger, som starter i en lufthavn, der befinder sig på en medlemsstats område, og alle flyvninger faktisk blev udført af det luftfartsselskab, der ikke er et EF-luftfartsselskab, og passageren havde reserveret alle disse flyvninger hos et EF-luftfartsselskab, der ikke faktisk udførte nogen af flyvningerne?</p> <p>– Såfremt der første spørgsmål besvares bekræftende, er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som fortolket ved det første spørgsmål, da i strid med international ret, særligt princippet om, at hver stat har den fulde højhedsret over sit territorium og sit luftrum, idet denne fortolkning vil medføre, at EU-retten vil finde anvendelse på en situation, der finder sted i et tredjeland?</p>				
C-570/20	<p>Direction départementale des finances publiques de la Haute-Savoie</p> <p>1) Er kravet om klarhed og forudsigelighed i forbindelse med de omstændigheder, hvorunder hemmeligholdelse i angivelser af skyldig moms kan give anledning til en kumulation af retsforfølgelse og sanktioner af strafferetlig karakter, opfyldt ved nationale bestemmelser som de ovenfor beskrevne?</p> <p>2) Er kravet om, at kumulationen af sådanne sanktioner skal være nødvendig og forholdsmæssig, opfyldt ved nationale bestemmelser som de ovenfor beskrevne?</p>	Skatteministeriet	O-sag	GA	09.12.21